

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนไทยเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่จะได้รับการดูแลจากพ่อแม่ และเครือญาติที่รวมอยู่ในครอบครัวใหญ่เด็กจึงได้รับการดูแลทั้งทางร่างกายและจิตใจมา ตั้งแต่ยังเล็กจนกระทั่งเจริญวัยให้มีพัฒนาการที่ดีและมีวิถีปฏิบัติที่ทำให้เด็กได้ซึมซับมาเป็น วิถีของตนโดยธรรมชาติซึ่งวิถีแห่งการเกื้อกูลหนุนเอื้ออภัยที่ถ้อยอาศัยและความมีน้ำใจ ไม่ตรีผ่านกระบวนการใช้ชีวิตในแต่ละวันรวมถึงวิธีการอบรมบ่มสอนที่ให้อภัยถึงทักษะการ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่องกามอันถือเป็นวัฒนธรรมดำรงชีวิตของคนไทยในวิถีแห่งคุณธรรม จริยธรรมโดยแท้จริงปัจจุบันครอบครัวไทยทั้งในเมืองและชนบทเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไปจาก เดิมส่งผลให้บทบาทของสถาบันครอบครัวด้านการดูแลเด็กในครอบครัวลดความสำคัญลง ด้วยเพราะสมาชิกของครอบครัวต่างทุ่มเทร่างกายและเวลาไปกับการทำงานนอกบ้าน จนกระทั่งไม่มีเวลาในการดูแลครอบครัวและลูกน้อยจึงนำไปฝากไว้กับสถานดูแลเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยดังนั้นสถานศึกษาดังกล่าวจึงมี บทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงสถานภาพการ “บ่มเพาะ” ดูแลเด็กปฐมวัยในทุกด้านแทน ครอบครัวดังนั้นการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นการปูพื้นฐานการศึกษาและส่งเสริมพัฒนาการด้าน ร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาแก่เด็กเล็กนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั่วโลก ต่างให้ความสำคัญและให้ความสนใจด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย (แรกเกิด-๖ ปี) ด้วยความ เชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้ในช่วงปฐมวัยมีผลกระทบในระยะยาวต่อคุณภาพชีวิตของคน เพราะเป็นช่วงที่ระบบประสาทและสมองกำลังสร้างโครงสร้างที่มีการเจริญเติบโตในอัตรา สูงสุดถึง ร้อยละ ๘๐ ของวัยผู้ใหญ่ ดังนั้นสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กการดูแลอบรมเพื่อปลูกฝัง สร้างเสริมพัฒนาการจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการบ่มเพาะ บุคลิกภาพอุปนิสัยและการเจริญเติบโตของสมองที่จะส่งผลสติปัญญาและความสามารถ ของเด็กอย่างถาวร^๑ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๕) มาตรา ๑๗ ได้กำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวน ๙ ปีโดยให้เด็กซึ่งมี อายุย่างเข้าปีที่ ๗ ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่ ๑๖ หรือเข้า เรียนชั้น ป.๑ ถึง ม.๓ และมาตรา ๑๘ ได้กำหนดให้มีการจัดการศึกษาปฐมวัยและ การศึกษาชั้นพื้นฐานในสถานศึกษาปฐมวัยและการศึกษาชั้นพื้นฐานในสถานศึกษาแยกได้ ดังนี้ (๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยได้แก่ศูนย์เด็กเล็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์พัฒนา

^๑ กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒, และแก้ไขเพิ่มเติม, (ฉบับที่ ๒), ๒๕๔๕, (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สภาดพรว, ๒๕๔๕), หน้า ๑.

ต้องการพิเศษหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น (๒) โรงเรียน ได้แก่โรงเรียนของรัฐโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น และ (๓) ศูนย์การเรียนรู้ได้แก่สถานที่เรียนที่เป็นหน่วยงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคลครอบครัวยุวมชนองค์กรชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรเอกชนองค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนาสถานประกอบการโรงพยาบาลสถาบันทางการแพทย์สถานสงเคราะห์และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด^๒ สถานศึกษาเอกชนจึงเป็นสถานศึกษาที่สามารถจัดการศึกษาในระบบปฐมวัยได้และสถานศึกษาเอกชนมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาผู้รับใบอนุญาตผู้แทนผู้ปกครองผู้แทนองค์กรชุมชนผู้แทนครูผู้แทนศิษย์เก่าและผู้ทรงคุณวุฒิตาม มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดโดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษากำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่หรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพัฒนาด้วยมาตรา ๔๖ กำหนดให้รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุนการลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสมรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้^๓ และนโยบายของรัฐบาลได้กำหนดนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี โดยมีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่สถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้รับเงินช่วยเหลือรายปีเป็นค่าอุปกรณ์การเรียนค่าหนังสือเรียนค่าเครื่องแบบนักเรียนและค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย^๔

การขยายโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาปฐมวัยในปัจจุบันครูปฐมวัยจำนวน ๓,๕๘๘ อัตรา และนอกจากนั้นเป็นครูในสาขาอื่นๆจึงทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนครูปฐมวัยและการที่รัฐออกค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้เรียนระดับปฐมวัยทำให้ผู้เรียนระดับปฐมวัยของสถานศึกษาเอกชนลดลงและจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสองของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) พบว่าการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวน ๒,๒๔๐ แห่ง คิดเป็น ร้อยละ ๘๘.๐๐ และไม่ได้รับการรับรองจำนวน ๓๐๔ แห่ง คิดเป็น ร้อยละ ๑๑.๙๕ จากจำนวนทั้งหมด ๒,๕๔๔ แห่ง^๕

^๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก : ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ,พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๕), หน้า ๑๑-๑๒.

^๓เรื่องเดียวกัน , หน้า ๒๖-๒๘.

^๔เรื่องเดียวกัน , หน้า ๑.

^๕กรมวิชาการ, สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน),๒๕๕๓), เอกสารอัดสำเนา,หน้า ๑๓.

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมองเห็นว่า สถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยต้องพิจารณาหาแนวทางทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผลมากขึ้นเพื่อให้สามารถแข่งขันกับสถานศึกษาประเภทอื่นได้วิธีการหนึ่งที่จะทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผลได้คือการศึกษาการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผลโดยใช้ทฤษฎีระบบ (System Theory) มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยซึ่งน่าจะเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลได้ทฤษฎีระบบตามแนวคิดของฮอยและมิสเกล^๖ กล่าวว่าสถานศึกษาเป็นระบบสังคมที่เป็นองค์การในระบบที่เป็นทางการ (Formal Organization) อันประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Inputs) ได้แก่ทรัพยากรการบริหารคือนโยบายสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (นโยบายการศึกษาของรัฐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติ) ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น บุคลากรทุนเทคโนโลยีนวัตกรรมต่างๆรวมถึงพันธกิจของสถานศึกษากระบวนการแปลงสภาพ (Transformation Process) ได้แก่กระบวนการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมส่งเสริมงานการเรียนการสอนกระบวนการวัดและประเมินผลผลิต (Outputs) ความสำเร็จของผู้เรียนในระดับต่างๆตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ความพึงพอใจในทางปฏิบัติของครูและบุคลากรและคุณภาพโดยรวมของสถานศึกษาและสิ่งแวดล้อม (Environment) ได้แก่ทุกสิ่งทุกอย่างภายนอกสถานศึกษาที่มีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษารวมถึงข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ที่ชี้ให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานของสถานศึกษาว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดมีอุปสรรคข้อบกพร่องอะไรบ้างจากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยซึ่งแตกต่างกันในด้านขนาดของสถานศึกษาด้านวัตถุประสงค์การดำเนินงานและระบบโครงสร้างของสถานศึกษารวมทั้งการบริหารจัดการด้านคุณภาพของการศึกษาสถานศึกษาหลายแห่งได้รับรางวัลพระราชทานจากการประเมินของกระทรวงศึกษาธิการบางแห่งผู้ปกครองไปสมัครเรียนให้บุตรหลานไว้ล่วงหน้าสถานศึกษาหลายแห่งได้รับการประเมินดีเยี่ยมทุกมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษา (องค์การมหาชน) สถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีคุณลักษณะดังกล่าวแม้จะมีกระบวนการบริหารจัดการที่มีคุณภาพและเป็นสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลแต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์หรือข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลเหล่านี้ประสบความสำเร็จ

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ในวางแผน ปรับปรุง และพัฒนางานในองค์กรให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

^๖Hoy & Miskel, *Educational Administration : Theory, Research, and Practice* 6th ed, (New York : Mc Graw-Hill, 2008), p : 24.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษา การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่ง

๑.๒.๓ เพื่อศึกษา ข้อเสนอแนะแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบ ดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบใน การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

๑.๓.๓ แนวทางในการส่งเสริม การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครู ของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙๑ คน

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่

- ๑) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- ๒) ด้านการจัดการเรียนการสอน
- ๓) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- ๔) ด้านการวิจัยและพัฒนา

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ คือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับ
ปฐมวัย ที่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช ซึ่งมีทั้งหมด ๒๒ โรงเรียน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

๑.๕.๑ ผู้บริหารและครู ที่มีอายุ ต่างกัน มี การบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอ
เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

๑.๕.๒ ผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มี การ
บริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

๑.๕.๓ ผู้บริหารและครู ที่มีตำแหน่ง ต่างกัน มี การบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอ
เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์ที่ใช้เฉพาะในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายที่ตรงกันจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ
ดังนี้

๑.๖.๑ การบริหารงานวิชาการ หมายถึง จากการที่นักวิชาการและนักการ
ศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารงานวิชาการผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า การ

บริหารงานวิชาการ นั้นหมายถึง การดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริม การนิเทศการศึกษา และการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

๑.๖.๑.๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจเป้าหมายตามหลักสูตร มีการจัดทำหลักสูตร ที่มีความหลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ เน้นการเรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์และการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมตามวัยของผู้เรียน

๑.๖.๑.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สถานศึกษาได้มีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการเชิญผู้ที่มีความรู้ในท้องถิ่น มาให้ความรู้ มีการสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อและจูงใจต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย มีการสนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้กับผู้เรียน โดยการจัดประสบการณ์เรียน และมีการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาของผู้เรียน

๑.๖.๑.๓ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง มีการจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และมีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนางานวิชาการ การผลิตหรือพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของผู้เรียน

๑.๖.๑.๔ ด้านการวิจัยและพัฒนา หมายถึง สถานศึกษามีการกำหนดนโยบาย การวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เกี่ยวกับการปฏิบัติการเรียนรู้ และการทำงานของครูและผู้เรียนให้สอดคล้องและมีการส่งเสริมพัฒนาครูให้มี ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติหรือพัฒนาการเรียนรู้โดยอาศัยการวิจัยเป็นพื้นฐาน และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำวิจัย เพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ได้มีการติดตามประเมินผลกระบวนการเรียน การสอนอย่างเป็นระบบ

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ผลวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช

๑.๗.๒ ได้ผลวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ การบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอ เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี อายุ ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งต่างกัน

๑.๗.๓ ได้ ข้อเสนอแนะแนวทางส่งเสริม การบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอ
เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๗.๔ สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ มาเป็นแนวทางในการวางแผนและ
พัฒนา การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช